

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED]**

w składzie

Przewodniczący : Anna Bogdanis

Członkowie : Iwona Haniewicz

Władysław Leszczyński

z udziałem protokolanta : Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 marca 2017 r. w G [REDACTED] sprawy z odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w G [REDACTED] z dnia 5 października 2016 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego M [REDACTED] [REDACTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G [REDACTED] z dnia 5 października 2016 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w G [REDACTED] uznając je za uiszczone.

Członkowie składu:

/-/ Iwona Haniewicz

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Przewodniczący składu

/-/ Anna Bogdanis

Sygn. akt D – 4/2017

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2015 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G[REDAKED] wpłynął wniosek adwokata R[REDAKED] B[REDAKED] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego M[REDAKED] J[REDAKED].

We wniosku Skarżący podniósł, że radca prawny w postępowaniu sądowym złożył wnioski o:

1. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania radcy prawnego P[REDAKED] G[REDAKED] na okoliczności objęte tajemnicą radcowską
2. o zwolnienie Skarżącego z tajemnicy adwokackiej wobec zasłonięcia się przez niego jako adwokata tajemnicą adwokacką.

W dniu 29 stycznia 2016 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie.

W trakcie postępowania Rzecznik przesłuchał Skarżącego, radcę prawnego oraz zapoznał się z aktami sprawy [REDAKED] toczącej się przez Sądem Rejonowym w G[REDAKED].

W trakcie postępowania dowodowego Rzecznik ustalił, że:

- przed Sądem Rejonowym w G[REDAKED] toczy się postępowanie karne przeciwko B[REDAKED] B[REDAKED]

W postępowaniu tym radca prawny M[REDAKED] J[REDAKED] jest obrońcą oskarżonej.

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2015 roku radca prawny M[REDAKED] J[REDAKED] złożył wnioski o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania radcy prawnego P[REDAKED] G[REDAKED] na okoliczności objęte tajemnicą radcowską oraz o zwolnienie adwokata R[REDAKED] B[REDAKED] występującego w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy z tajemnicy adwokackiej - wobec zasłonięcia się przez niego tajemnicą adwokacką.

Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy w przedmiocie dopuszczenia z zeznań P[REDAKED] G[REDAKED], natomiast zwolnił adwokata R[REDAKED] B[REDAKED] z tajemnicy adwokackiej.

Postanowieniem z dnia 5 października 2016 roku sygn.. akt R[REDAKED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał Postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

Uzasadniając swoje stanowisko Rzecznik w sprawie:

- zarzutu dotyczącego wniosku obwinionego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania radcy prawnego P[REDAKED] G[REDAKED] na okoliczności objęte tajemnicą radcowską w związku z tym, iż w sprawie tej toczy się odrębne postępowanie, sygn.akt R[REDAKED], na podstawie przepisu art. 17 § 1 pkt 7 umorzył postępowanie.

- zarzutu dotyczącego wniosku o zwolnienie adwokata R[REDAKED] B[REDAKED] z tajemnicy adwokackiej również umorzył postępowanie. Rzecznik w tym zakresie ustalił, iż na rozprawie w dniu 1 grudnia 2015 roku Skarżący zeznawał bez wniosku M[REDAKED] J[REDAKED], natomiast dopiero w chwili dopytywania się radcy o szczegóły zasłonił się tajemnicą adwokacką. Sąd postanowił na mocy art.

189 § 2 k.p.k. zwolnić adwokata R [REDACTED] B [REDACTED] od obowiązku zachowania tajemnicy adwokackiej w zakresie czynności podejmowanych przez niego jako pełnomocnika pokrzywdzonej w sprawie o sygn. [REDACTED] uznając, iż okoliczności te są niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a nie mogą zostać udowodnione na podstawie innego dowodu.

Rzecznik umarzając postępowanie pomimo jak twierdzi w uzasadnieniu, dostrzegł sprzeczność pomiędzy zapisami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a zapisami kodeksu postępowania karnego, uznał, iż naruszenie zapisów Kodeksu Etyki zostało dokonane przez Radcę prawnego w celu ochrony praw klienta, a dodatkowo zostało usankcjonowane postanowieniem sądu dopuszczającym taki dowód.

Od powyższego Postanowienia, w terminie złożył odwołanie R [REDACTED] B [REDACTED] wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

R [REDACTED] B [REDACTED] wnosząc o uchylenie zaskarżonego Postanowienia, zarzucił mu:

„ 1. naruszenie art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez;

- a. jego nie zastosowanie, podczas gdy przepis ten wprost stanowi, iż radca prawny nie może zgłaszać wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka adwokata (...) – dla ustalenia okoliczności jego obowiązkiem dochowana tajemnicy zawodowej „ - zacytowano dosłownie-
- b. jego błędną wykładnię polegającą na bezpodstawnym przyjęciu jakoby był opisanego tą normą deliktu dyscyplinarnego uzależniony miał być od motywacji radcy prawnego składającego wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka będącego adwokatem na okoliczności objęte tajemnicą adwokacką, podczas gdy dla zaistnienia deliktu znaczenie ma wyłącznie okoliczność czy złożony został opisany tą normą wniosek dowodowy, nie zaś czy jakiemu celowi ma służyć (złożenie go w interesie klienta nie uchyla bezprawności czynu): „

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w G [REDACTED] odwołanie od Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego umarzające postępowanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Rzecznik prawidłowo umorzył postępowanie w sprawie co do zarzutu dotyczącego wniosku obwinionego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania radcy prawnego P [REDACTED] G [REDACTED] na okoliczności objęte tajemnicą radcowską bowiem w sprawie tej toczy się odrębne postępowanie, sygn.akt R [REDACTED], tak więc zgodnie z przepisem art. 17 § 1 pkt 7 należało w tej części postępowanie umorzyć.

Również co do zarzutu dotyczącego wniosku o zwolnienie adwokata R [REDACTED] B [REDACTED] z tajemnicy adwokackiej, Sąd utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, z tym, że Sąd

W niniejszej sprawie co do zarzutu dotyczącego wniosku obwinionego o zwolnienie z tajemnicy

Sąd odmiennie niż Rzecznik Dyscyplinarny, - który uznał, że czyn ten mieści się w normie przepisu art. 20 Kodeksu Etyki Zawodowej i badał czy wniosek ten był jakoby usprawiedliwiony interesem klienta, uważa, że wniosek o zwolnienie adwokata, który działał jako oskarżyciel posiłkowy i zeznawał w sprawie, a dopiero w momencie gdy odpowiadając na pytania Obwinionego i zasłonił się tajemnicą adwokacką, - uważa, że zachowanie to nie mieści się w normie przepisu art. 20 Kodeksu Etyki Zawodowej. Przepis ten określa w sposób jasny i precyzyjny zakaz powoływania radcy prawnego w i innych osób tam wskazanych na świadków – dla ustalenia okoliczności objętych ich obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. Opisana przez Skarżącego sytuacja jest inna zeznawał on jako oskarżyciel posiłkowy i odpowiadał na pytania do momentu kiedy uznał, że dotyczą one tajemnicy zawodowej i zgodnie z przepisem art. 180 kpk zasłonił się tajemnicą adwokacką.

Złożenie przez Obwinionego, w takiej sytuacji wniosku o zwolnienie adwokata z tajemnicy nie może stanowić przewinienia dyscyplinarnego, tym bardziej, że to Sąd wydaje postanowienie w sprawie zwolnienia z tajemnicy. To Sąd uznał, że przesłuchanie Skarżącego – pomimo, że powołał się na tajemnicę adwokacką – jest, zgodnie z przepisem art. 180 § 2 kpk - niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. Odmowa zeznań z powołaniem się na tajemnicę zawodową nie jest obowiązkiem, lecz prawem procesowym. To Skarżący winien rozważyć w swoim sumieniu, czy w danej sprawie znane mu fakty, ze względu na ich charakter, podlegają szczególnej ochronie, czy też może je upublicznić bez naruszania przepisów ustawy, której rygorom podlega z racji wykonywanego zawodu.

Z akt sprawy wynika, że Skarżący nie zaskarżył Postanowienia Sądu o zwolnieniu go z obowiązku zachowania tajemnicy.(art. 180 § 2 kpk in fine).

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił jak na wstępie.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Członkowie składu:

/-/ Iwona Haniewicz

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Przewodniczący składu

/-/ Anna Bogdanis